

110. Midlertidig Lov om Godtgørelse til værnepligtige i Sikringsstyrken. (Forsvarsministeren). [A. Sp. 5503 — C. Sp. 1683, 1741].

Fremsat i *Folketinget* $\frac{4}{9}$ (F. Sp. 4280). 1. Beh. $\frac{12}{9}$ (F. Sp. 4432). Henvist til Udvalg paa 15 Medlemmer (Nøhr [Form.], Niels Petersen, Ferdinand Nielsen, Johs. Fog-Petersen, P. Pedersen, H. P. Hansen (Randers A. 1. V.) [Sokr.], Martin Olsen, Stilling, M. Mortensen, Pinstrup, Klaus Berntsen, S. Sørensen, L. Rasmussen (Ribe A. 4. V.), Nørskov, Ellinger). Betænkning (B. Sp. 2739) afgiven $\frac{15}{9}$. (Ordfører H. P. Hansen [Randers A. 1. V.]). 2. Beh. $\frac{18}{9}$ (F. Sp. 4662). 3. Beh. $\frac{20}{9}$ (F. Sp. 4707). *Oversendt til Lands-tinget*. 1. Beh. $\frac{21}{9}$ (L. Sp. 2041). 2. Beh. $\frac{21}{9}$ (L. Sp. 2044). 3. Beh. $\frac{21}{9}$ (L. Sp. 2045). Loven stadfæstet 25. September 1917. (Lov-Tid. Nr. 453).

Loven gaar ud paa følgende:

1. Værnepligtige, der har ligget inde til første Tjeneste (Uddannelse og Tjeneste ved Sikringsstyrken) udover 18 Maaneder, og hvis Hjemsendelse falder efter denne Lovs Ikrafttræden, faar efter Hjemsendelsen udbetalt 90 Øre for hver Dag, Tjenesten har været udover de 18 Maaneder.
2. Udover de ved Lovene af 15. Marts 1916 Nr. 64 § 3 og af 27. Marts 1917 Nr. 162 § 2 bestemte Tillæg faar værnepligtige, der i Løbet af 2 Aar har været til Tjeneste i mere end 2 af de Perioder, ved hvilke Indkaldelse ved vedkommende Vaaben eller Korps falder, og hvis Hjemsendelse foregaar efter denne Lovs Ikrafttræden, udbetalt efter Hjemsendelsen et Beløb af 90 Øre for hver Dag i sidste Indkaldelsesperiode, de i Løbet af de 2 Aar har forrettet Tjeneste udover 150 Dage.

Det af Folketinget nedsatte Udvalg stillede alene Forslag om nogle redaktionelle Ændringer. Ordføreren oplyste ved 2. Behandling, at han havde ønsket i Udvalget at faa undersøgt, om man ikke kunde komme adskillige af dem, der særlig havde lidt ved Indkaldelsen til Sikringsstyrken, yderligere til Hjælp, men at Udvalget ved Samraad med Ministeren havde faaet saadanne Oplysninger, at Udvalget mente, der ikke var tilstrækkelig Anledning til i væsentlig Grad at forandre Lovforslaget. Navnlig lagde man Vægt paa, at Ministeren forudsatte, at der maaske hen mod Foraaret vilde blive Anledning til at fremsætte et mindre Lovforslag, sigtende til at afhjælpe visse Forhold, og man kunde saa ved den Lejlighed komme ind paa at give særlig uheldig stillede indkaldte nogen større Godtgørelse.